

Skjøtsel i Vegaøyen verdensarv

Kulturlandskap

Kulturlandskapet i Vegaøyen er formet av langvarig ekstensivt landbruk og er avhengig av beiting, slått, sviing og hogst for å holdes i hevd. Plantesammensetningen endrer seg når bruken endres. Ved opphør av bruk gror landskapet igjen og trua naturtyper som slåttemark og kystlynghei med sitt tilpasset artsmangfold forsvinner.

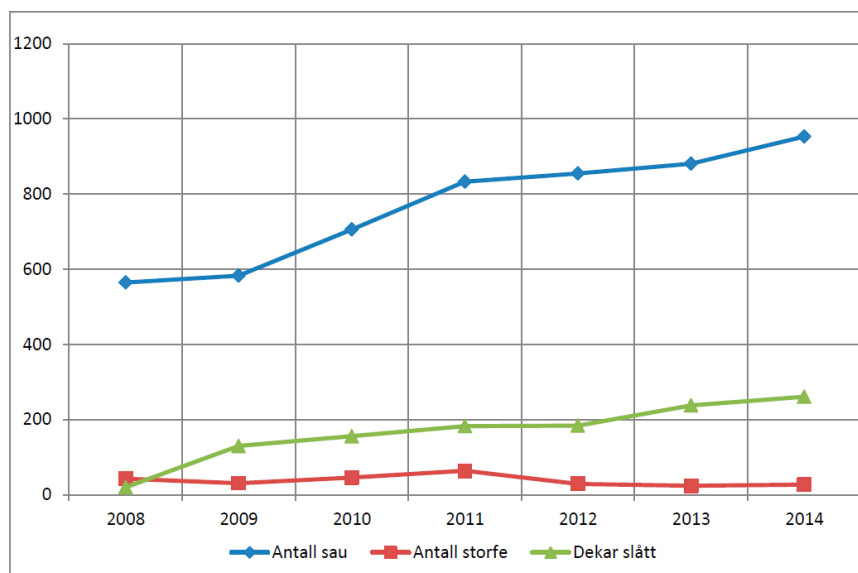
Bo- og sysselsetting i Vegaøyen

Som følge av fraflyttingspolitikken, spesialisering og intensivering i landbruket etter 2. verdenskrig forsvant bo- og sysselsettingstradisjonen som fiskebonde. Det var ikke lenger attraktivt å drive landbruk ut i øyen. Da Vegaøyen fikk verdensarvstatus i 2004 var derfor store deler av skjærgården ikke lenger i bruk.

Skjøtsel

For å bevare kulturlandskapsverdiene var det viktig å komme i gang med skjøtselstiltak. Skjøtsel er målrettet pleie av landskap, som ofte etterligner driften fra det tradisjonelle landbruket. Grunneiere og brukere stimuleres med tilskudd for å gjøre en ekstra innsats for å ta vare på kulturlandskapet.

For viktige områder og verdifulle lokaliteter har det blitt laget skjøtelsplaner som beskriver tiltak og hvor og når disse skal gjennomføres. På den måten har men også et faglig fundert og langsiktig mål for skjøtsel og oppfølging. De vanligste skjøtselstiltak i Vegaøyen er beiting, slått, sviing og hogst/krattrydding (→ *se på temaark under skjøtselstype*).

Slått og beiting i verdensarvområdet 2008-2014

(kilde: Stiftelsen Vegaøyen Verdensarv)